

Официален вестник на Европейския съюз

С 330

Издание
на български език

Информация и известия

Година 60

2 октомври 2017 г.

Съдържание

IV Информация

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Съд на Европейския съюз

2017/С 330/01 Последни публикации на Съда на Европейския съюз в Официален вестник на Европейския съюз 1

V Становища

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

Съд

2017/С 330/02 Дело С-261/17 Р: Жалба, подадена на 15 май 2017 г. от Ccc Event Management GmbH срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 14 март 2017 г. по дело T-889/16, Ccc Event Management GmbH/Съд на Европейския съюз 2

2017/С 330/03 Дело С-327/17 Р: Жалба, подадена на 31 май 2017 г. от Cryo-Save AG срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 23 март 2017 г. по дело T-239/15 — Cryo-Save AG/EUIPO 2

2017/С 330/04 Дело С-344/17: Преюдициално запитване от Tribunale di Torino (Италия), постъпило на 9 юни 2017 г. — IJDF Italy Srl/Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando 3

2017/С 330/05 Дело С-350/17: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 12 юни 2017 г. — Mobit Soc.cons.arl/Regione Toscana 4

2017/С 330/06 Дело С-351/17: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 12 юни 2017 г. — Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl 5

BG

2017/C 330/07	Дело C-375/17: Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 21 юни 2017 г. — Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli	5
2017/C 330/08	Дело C-412/17: Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 10 юли 2017 г. — Bundesrepublik Deutschland/Touring Tours und Travel GmbH	6
2017/C 330/09	Дело C-444/17: Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 21 юли 2017 г. — Préfet des Pyrénées-Orientales/Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier	7
2017/C 330/10	Дело C-449/17: Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 26 юли 2017 г. — A & G Fahrschul-Akademie GmbH/Finanzamt Wolfenbüttel	8
2017/C 330/11	Дело C-451/17: Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Велико Търново (България) на 27 юли 2017 година — „Уолтопия“ АД/Директор на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите — гр. Велико Търново	9
2017/C 330/12	Дело C-465/17: Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 2 август 2017 г. — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S/Stadt Solingen	9

Общ съд

2017/C 330/13	Дело T-454/17: Жалба, подадена на 14 юли 2017 г. — „Pro NGO!“/Комисия	11
2017/C 330/14	Дело T-463/17: Жалба, подадена на 25 юли 2017 г. — Raise Conseil/EUIPO — Raizers (RAISE) . . .	11
2017/C 330/15	Дело T-472/17: Жалба, подадена на 31 юли 2017 г. — Wilhelm Sihn jr./EUIPO — in-edit (Camele'on)	12
2017/C 330/16	Дело T-482/17: Жалба, подадена на 28 юли 2017 г. — Comercial Vascongada Recalde/Комисия и ЕСП	13
2017/C 330/17	Дело T-483/17: Жалба, подадена на 28 юли 2017 г. — García Suárez и др./Комисия и ЕСП	13
2017/C 330/18	Дело T-484/17: Жалба, подадена на 3 август 2017 г. — Fidesban и др./ЕСП	14
2017/C 330/19	Дело T-491/17: Жалба, подадена на 1 август 2017 г. — Opere Pie d'Onigo/Комисия	14
2017/C 330/20	Дело T-497/17: Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015/Комисия и ЕСП	15
2017/C 330/21	Дело T-498/17: Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Álvarez de Linera Granda/Комисия и ЕСП . .	16
2017/C 330/22	Дело T-499/17: Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Esfera Capital Agencia de Valores/Комисия и ЕСП	17
2017/C 330/23	Дело T-533/17: Жалба, подадена на 11 август 2017 г. — Next design+produktion/EUIPO — Nanu-Nana Joachim Ноерп (нуина)	18

IV

(Информация)

ИНФОРМАЦИЯ ОТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ОРГАНИТЕ, СЛУЖБИТЕ И АГЕНЦИИТЕ НА
ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

СЪД НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ

Последни публикации на Съда на Европейския съюз в *Официален вестник на Европейския съюз*
(2017/C 330/01)

Последна публикация

ОВ С 318, 25.9.2017 г.

Предишни публикации

ОВ С 309, 18.9.2017 г.

ОВ С 300, 11.9.2017 г.

ОВ С 293, 4.9.2017 г.

ОВ С 283, 28.8.2017 г.

ОВ С 277, 21.8.2017 г.

ОВ С 269, 14.8.2017 г.

Може да намерите тези текстове на адрес:

EUR-Lex: <http://eur-lex.europa.eu>

V

(Становища)

СЪДЕБНИ ПРОЦЕДУРИ

СЪД

Жалба, подадена на 15 май 2017 г. от Ccc Event Management GmbH срещу определението, постановено от Общия съд (пети състав) на 14 март 2017 г. по дело T-889/16, Ccc Event Management GmbH/Съд на Европейския съюз

(Дело C-261/17 P)

(2017/C 330/02)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Ccc Event Management GmbH (представител: A. Schuster, Rechtsanwalt)

Друга страна в производството: Съд на Европейския съюз

С определение от 13 юли 2017 г. Съдът на Европейския съюз (десети състав) отхвърля жалбата и постановява, че жалбоподателят понася направените от него съдебни разноски.

Жалба, подадена на 31 май 2017 г. от Cryo-Save AG срещу решението на Общия съд (шести състав), постановено на 23 март 2017 г. по дело T-239/15 — Cryo-Save AG/EUIPO

(Дело C-327/17 P)

(2017/C 330/03)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: Cryo-Save AG (представител: C. Onken, Rechtsanwältin)

Други страни в производството: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO), MedSkin Solutions Dr. Suwelack AG

Искания на жалбоподателя

- да се отмени решението на Общия съд от 23 март 2017 г. по дело T-239/15,
- да се осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Жалбоподателят изтъква едно основание, а именно нарушение на член 64, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 207/2009 на Съвета от 26 февруари 2009 година относно марката на Европейския съюз ⁽¹⁾, правило 50, параграф 1 от Регламент (ЕО) № 2868/95 на Комисията от 13 декември 1995 година за прилагане на Регламент (ЕО) № 40/94 на Съвета относно марката на Общността ⁽²⁾ във връзка с член 56, параграф 2 от Регламент № 207/2009 и с правила 37 и 39 от Регламент № 2868/95, и член 76, параграф 1 Регламент № 207/2009. Нарушението се дължи на това, че Общият съд е приел първото основание на молителя и настоящ жалбоподател за недопустимо.

С първото си основание молителят и жалбоподател оспорва недопустимостта на искането за отмяна на неговата марка на ЕС. Като мотив посочва, че искането не е достатъчно мотивирано в противоречие с член 56, параграф 2 от Регламент № 207/2009 и правило 37, буква б), подточка iv) от Регламент № 2868/95.

Общият съд постановява, че първото основание на молителя и жалбоподател е недопустимо, тъй като в производството пред апелативния състав не е посочил нарушение на формалните изисквания по член 56, параграф 2 от Регламент № 207/2009 във връзка с правило 37, буква б), подточка iv) от Регламент № 2868/95, разглеждането на жалбата се ограничава до проверката на реалното използване и поради това не е трябвало апелативният състав задължително да преценява редовността на искането за отмяна. Разглеждането на първото основание от Общия съд, според него, би било разширяване на фактическата и правната рамка, разгледана от апелативния състав.

Молителят и жалбоподател оспорва това с довода, че допустимостта на искането за отмяна е предпоставка за постановяване на решението по същество, която следва служебно да се провери от ответника на всеки етап от производството; член 76, параграф 2, първо изречение от Регламент № 207/2009, правило 39, параграф 1, правило 40, параграф 1, второ изречение от Регламент № 2868/95, член 64, параграф 1 от Регламент № 207/2009, правило 50, параграф 1 от Регламент № 2868/95. Поради това е без значение дали молителят и жалбоподател е повдигнал конкретно въпроса за допустимостта на искането за отмяна пред апелативния състав.

Освен това отделът по отмяна към ответника служебно проверява допустимостта на искането за отмяна и приема, че са налице предпоставките на член 56, параграф 2 от Регламент № 207/2009 и правило 37 от Регламент № 2868/95. Установеният в практиката на Общия съд принцип на функционална приемственост изисква пълна проверка от апелативния състав на решението на отдела по отмяна, включително на преценката за допустимост на искането за отмяна. В подкрепа на становището си молителят се позовава и на практиката на Общия съд по дела KLEENCARE, решение от 23 септември 2003 г., T-308/01, т. 24—26, 28, 29 и 32 ⁽³⁾ и HOOLIGAN, решение от 1 февруари 2005 г., T-57/03, т. 22 и 25 ⁽⁴⁾.

На последно място молителят и жалбоподател, макар и с други думи, винаги е оспорвал допустимостта на искането за отмяна, както в производството пред отдела за отмяна, така и пред апелативния състав.

С оглед на всички посочени три причини въпросът за допустимостта на искането за отмяна е част от фактическата и правната рамка на производството пред апелативния състав. Поради това проверката на Общия съд относно допустимостта на искането за отмяна не би надхвърлила тази рамка. Ето защо възражението за недопустимост на искането за отмяна се различава от посочването на нови основания за отмяна или за недействителност, съответно от късното искане за доказване на реалното използване на по-ранна марка.

⁽¹⁾ ОВ L 78, стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 303, стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 17, том 1, стр. 189.

⁽³⁾ ECLI:EU:T:2003:241.

⁽⁴⁾ ECLI:EU:T:2005:29.

Преюдициално запитване от Tribunale di Torino (Италия), постъпило на 9 юни 2017 г. — IJDF Italy Srl/Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

(Дело C-344/17)

(2017/C 330/04)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Tribunale di Torino

Страни в главното производство

Заявител: IJDF Italy Srl

Ответници: Violeta Fernando Dionisio, Alex Del Rosario Fernando

Преюдициални въпроси

Трябва ли Директива 93/13/ЕИО ⁽¹⁾, член 19, параграф 1, второ изречение от Договора за Европейския съюз и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз да се тълкуват в смисъл, че не допускат национална правна уредба, която при свързани иски, по-специално в хипотезата на поръчителство, свързано с главния иск, предвижда общото им разглеждане от един и същ съд, макар в резултат от тази разпоредба подсъдността по отношение на поръчителството да е различна от подсъдността по местоживее, включително съдебния адрес на потребителя?

⁽¹⁾ Директива 93/13/ЕИО на Съвета от 5 април 1993 година относно неравноправните клаузи в потребителските договори (ОВ L 95, 1993 г., стр. 29; Специално издание на български език, 2007 г., глава 15, том 2, стр. 273).

**Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 12 юни 2017 г. — Mobit Soc.
cons.arl/Regione Toscana**

(Дело C-350/17)

(2017/C 330/05)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Mobit Soc.cons.arl

Ответник: Regione Toscana

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 ⁽¹⁾ (по-специално по отношение на предвидената в букви б) и г) забрана за участието на вътрешен оператор в конкурентни тръжни процедури extra moenia) да се прилага и по отношение на обществени поръчки, възложени преди влизането в сила на този регламент?
- 2) Попада ли по принцип в обхвата на понятието „вътрешен оператор“ — по смисъла на посочения регламент и евентуално по аналогия на съдебната практика във връзка с института на „in house providing“ (вътрешно възлагане) — юридическо лице на публичното правно, на което пряко са възложени услуги за местен транспорт от страна на държавен орган, при положение че лицето е пряко свързано с държавния орган от гледна точка на организацията и контрола и капиталът му е собственост на държавата (изцяло или пропорционално с други публични органи)?
- 3) При наличието на договор с пряко възлагане на услуги, който попада в приложното поле на Регламент (ЕО) № 1370/2007, представлява ли фактът, че след възлагането въпросният държавен орган създава публичен административен орган с организационни правомощия по отношение на въпросните услуги (като държавата си запазва изключителното правомощие да се разпорежда с възлагането на услуги) — орган, който не упражнява никакъв „аналогичен контрол“ върху прякото възлагане на услуги — обстоятелство, което може да е причина режимът по член 5, параграф 2 от Регламента да не се прилага по отношение на въпросния договор за възлагане?
- 4) В несъответствие ли е договор с пряко възлагане, чийто краен срок е след датата на тридесетгодишния краен срок — 3 декември 2039 г. (считано от датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 1370/2007), с принципите, залегнали в член 5 и член 8, параграф 3 от Регламента, или въпросният недостатък трябва да се счита за автоматично отстранен от правна гледна точка поради мълчаливо намаляване ex lege (член 8, параграф 3, втора алинея) на този тридесетгодишен срок?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 г., с който се създава обща правна рамка за обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 1107/70 на Съвета (ОВ L 315, 2007 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 12 юни 2017 г. — Autolinee Toscane SpA/Mobit Soc.cons.arl

(Дело C-351/17)

(2017/C 330/06)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподател: Autolinee Toscane SpA

Ответник: Mobit Soc.cons.arl

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 5, параграф 2 от Регламент (ЕО) № 1370/2007 ⁽¹⁾ (по-специално по отношение на предвидената в букви б) и г) забрана за участието на вътрешен оператор в конкурентни тръжни процедури extra moenia) да се прилага и по отношение на обществени поръчки, възложени преди влизането в сила на този регламент?
- 2) Попада ли по принцип в обхвата на понятието „вътрешен оператор“ — по смисъла на посочения регламент и евентуално по аналогия на съдебната практика във връзка с института на „in house providing“ (вътрешно възлагане) — юридическо лице на публичното право, на което пряко са възложени услуги за местен транспорт от страна на държавен орган, при положение че лицето е пряко свързано с държавния орган от гледна точка на организацията и контрола и капиталът му е собственост на държавата (изцяло или пропорционално с други публични органи)?
- 3) При наличието на договор с пряко възлагане на услуги, който попада в приложното поле на Регламент (ЕО) № 1370/2007, представлява ли фактът, че след възлагането въпросният държавен орган създава публичен административен орган с организационни правомощия по отношение на въпросните услуги (като държавата си запазва изключителното правомощие да се разпорежда с възлагането на услуги) — орган, който не упражнява никакъв „аналогичен контрол“ върху прякото възлагане на услуги — обстоятелство, което може да е причина режимът по член 5, параграф 2 от Регламента да не се прилага по отношение на въпросния договор за възлагане?
- 4) В несъответствие ли е договор с пряко възлагане, чийто краен срок е след датата на тридесетгодишния краен срок — 3 декември 2039 г. (считано от датата на влизане в сила на Регламент (ЕО) № 1370/2007), с принципите, залегнали в член 5 и член 8, параграф 3 от Регламента, или въпросният недостатък трябва да се счита за автоматично отстранен от правна гледна точка поради мълчаливо намаляване ex lege (член 8, параграф 3, втора алинея) на този тридесетгодишен срок?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 1370/2007 на Европейския парламент и на Съвета от 23 октомври 2007 година, с който се създава обща правна рамка за обществените услуги за пътнически превоз с железопътен и автомобилен транспорт и за отмяна на регламенти (ЕИО) № 1191/69 и (ЕИО) № 107/70 на Съвета (ОВ L 315, 2007 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Consiglio di Stato (Италия), постъпило на 21 юни 2017 г. — Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd/Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

(Дело C-375/17)

(2017/C 330/07)

Език на производството: италиански

Запитваща юрисдикция

Consiglio di Stato

Страни в главното производство

Жалбоподатели: Stanley International Betting Ltd, Stanleybet Malta Ltd

Отвeтници: Ministero dell'Economia e delle Finanze, Agenzia delle Dogane e dei Monopoli

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли правото на Съюза — и по-специално правото на установяване и свободното предоставяне на услуги, принципите за недопускане на дискриминация, прозрачност, свобода на конкуренцията, пропорционалност и последователност — да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба, като съдържащата се в член 1, параграф 653 от Закона за бюджетна стабилност за 2015 г. и съответните актове по прилагане, която предвижда модел на единствен концесионер с изключителни права по отношение на услугата лотария, но не и за други игри, състезания с познаване на факти и събития и залагания?
- 2) Трябва ли правото на Съюза — и по-специално правото на установяване и свободното предоставяне на услуги и Директива 2014/23/ЕС ⁽¹⁾, както и принципите за недопускане на дискриминация, прозрачност, свобода на конкуренцията, пропорционалност и последователност — да се тълкува в смисъл, че не допуска тръжна процедура, предвиждаща начална тръжна цена, която е многократно завишена и е необоснована спрямо изискванията за икономическите и финансовите възможности, както и техническите и организационните възможности от вида, предвиден в точки 5.3, 5.4, 11, 12.4 и 15.3 от тръжните спецификации за възлагане на концесия за лотария?
- 3) Трябва ли правото на Съюза — и по-специално правото на установяване и свободното предоставяне на услуги и Директива 2014/23/ЕС, както и принципите за недопускане на дискриминация, прозрачност, свобода на конкуренцията, пропорционалност и последователност — да се тълкува в смисъл, че не допуска правна уредба, предвиждаща налагането на фактическа алтернатива между възможността за получаване на нова концесия и за продължаване на свободното предоставяне на различни услуги, свързани със залагания на трансгранична основа, алтернатива от вида, предвиден в член 30 от проекта за споразумение, така че решението за участие в тръжната процедура за възлагане на нова концесия би означавало отказ от трансграничната дейност, макар Съдът многократно да е признавал законосъобразността на въпросната дейност?

⁽¹⁾ Директива 2014/23/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за възлагане на договори за концесия (ОВ L 94, 2014 г., стр. 1).

Преюдициално запитване от Bundesverwaltungsgericht (Германия), постъпило на 10 юли 2017 г. — Bundesrepublik Deutschland/Touring Tours und Travel GmbH

(Дело C-412/17)

(2017/C 330/08)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesverwaltungsgericht

Страни в главното производство

Отвeтник в първоинстанционното производство и жалбоподател в производството по ревизионно обжалване: Bundesrepublik Deutschland [Федерална република Германия]

Жалбоподател в първоинстанционното производство и отвeтник в производството по ревизионно обжалване: Touring Tours und Travel GmbH

Преюдициални въпроси

- 1) Недопустима ли е съгласно член 67, параграф 2 ДФЕС, както и съгласно членове 22 и 23 от Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) ⁽¹⁾, национална правна уредба на държава членка, в резултат от която предприятия, извършващи автобусен превоз по редовни линии през вътрешна за Шенген граница, са задължени преди преминаването на вътрешна граница да проверят документите за преминаване на границата на пътниците си, за да предотвратят превоза на чужди граждани без паспорт и без разрешение за пребиваване до територията на Федерална република Германия?

По-специално:

- а) Представлява ли проверка на лица по вътрешните граници по смисъла на член 22 от Кодекса на шенгенските граници или равностойна мярка общото законово или административното задължение, насочено към конкретни превозвачи, да не превозват до територията на Федерална република Германия чужди граждани, които не притежават необходимия паспорт или необходимото разрешение за пребиваване, като единственият начин по който това задължение може да бъде изпълнено е превозвачът да провери документите за преминаване на границата на всички пътници преди преминаване на вътрешната граница?
 - б) Трябва ли налагането на посочените в т. 1) задължения да се преценява с оглед на член 23, буква а) от Кодекса на шенгенските граници, макар че превозвачите не упражняват „полицейски правомощия“ по смисъла на тази разпоредба, а възлагането на проверките от държавата също формално не води до прилагане на публични правомощия?
 - в) При утвърдителен отговор на въпрос 1 б): като се имат предвид критериите на член 23, буква а), второ изречение от Кодекса на шенгенските граници, извършването на изискваната от превозвачите проверка може ли да се смята за недопустима мярка с ефект, равностоеен на гранични проверки?
 - г) Трябва ли налагането на посочените в т. 1) задължения, доколкото е насочено към предприятия, извършващи автобусен превоз по редовни линии, да се преценява с оглед на член 23, буква б) от Кодекса на шенгенските граници, съгласно който правомощието на превозвачите да извършват проверки за сигурност на лицата на пристанища и летища не накърнява отсъствието на контрол по вътрешните граници? Следва ли от това и недопустимост на проверките по смисъла на въпрос 1 извън пристанищата и летищата, ако те не представляват проверки за сигурност и не се извършват и на лица, които пътуват в рамките на държавата членка?
- 2) Допускат ли членове 22 и 23 от Кодекса на шенгенските граници национална правна уредба, съгласно която с цел изпълнение на това задължение на автобусен превозвач могат да бъдат наложени забрана и предупреждение за глоба при неспазването ѝ, когато поради неизвършени от него проверки на територията на Федерална република Германия са били превозени и чужденци без паспорт и разрешение за пребиваване?

(¹) ОВ L 77, 2016 г., стр. 1.

Преюдициално запитване от Cour de cassation (Франция), постъпило на 21 юли 2017 г. — Préfet des Pyrénées-Orientales/Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

(Дело C-444/17)

(2017/C 330/09)

Език на производството: френски

Запитваща юрисдикция

Cour de cassation

Страни в главното производство

Жалбоподател: Préfet des Pyrénées-Orientales

Ответници: Abdelaziz Arib, Procureur de la République près le tribunal de grande instance de Montpellier, Procureur général près la cour d'appel de Montpellier

Преюдициални въпроси

- 1) Трябва ли член 32 от Регламент (ЕС) 2016/399 от 9 март 2016 г. (¹), който предвижда, че когато се въвежда повторно граничен контрол на вътрешни граници, се прилагат с необходимите изменения съответните разпоредби на дял II (относно външните граници), да се тълкува в смисъл, че отново въведеният граничен контрол на вътрешната граница на държава членка може да бъде приравнен на граничния контрол на външна граница, когато става въпрос за преминаване на границата от гражданин на трета страна, който няма право на влизане?
- 2) Позволяват ли този Регламент и Директива 2008/115/ЕО на Европейския Парламент и на Съвета от 16 декември 2008 година относно общите стандарти и процедури, приложими в държавите членки за връщане на незаконно пребиваващи граждани на трети страни (²), при същите обстоятелства на отново въведен граничен контрол на вътрешните граници, да се приложи по отношение на незаконно пребиваващ гражданин на трета страна, който преминава граница, на която е възстановен граничният контрол, овластяващата норма на член 2, параграф 2, буква а) от Директивата, която дава възможност на държавите членки да продължат да прилагат опростени национални процедури за връщане по отношение на външните си граници?

- 3) В случай на утвърдителен отговор на последния въпрос, допускат ли член 2, параграф 2, буква а) и член 4, параграф 4 от Директивата национална правна уредба като член L 621-2 от Кодекса за влизането и пребиваването на чужденците и за правото на убежище, който предвижда, че се наказва с лишаване от свобода за незаконно влизане на територията на страната гражданин на трета страна, по отношение на когото не е приключила предвидената от тази директива процедура за връщане?

⁽¹⁾ Регламент (ЕС) 2016/399 на Европейския парламент и на Съвета от 9 март 2016 година относно Кодекс на Съюза за режима на движение на лица през границите (Кодекс на шенгенските граници) (ОВ L 77, стр. 1).

⁽²⁾ ОВ L 348, стр. 98.

Преюдициално запитване от Bundesfinanzhof (Германия), постъпило на 26 юли 2017 г. — A & G Fahrschul-Akademie GmbH/Finanzamt Wolfenbüttel

(Дело C-449/17)

(2017/C 330/10)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Bundesfinanzhof

Страни в главното производство

Жалбоподател: A & G Fahrschul-Akademie GmbH

Ответник: Finanzamt Wolfenbüttel

Преюдициални въпроси

- 1) Включва ли понятието за училищно и университетско образование по смисъла на член 132, параграф 1, букви и) и й) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност ⁽¹⁾ обучението за придобиване на правоспособност за управление на моторно превозно средство за категории В и С1?
- 2) При утвърдителен отговор на първия въпрос:

Може ли жалбоподателят да бъде определен за организация със сроден предмет на дейност по смисъла на член 132, параграф 1, буква и) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност въз основа на разпоредбите на Gesetz über das Fahrlehrerwesen (Закон за обучението за придобиване на правоспособност за управление на МПС) от 25 август 1969 г. (Bundesgesetzblatt I 1969, 1336), последно изменен със закон от 28 ноември 2016 г. (Bundesgesetzblatt I 2016, 2722, Fahrlehrergesetz), които уреждат изпита за преподаватели и издаването на преподавателски разрешения и разрешения за стопанисване на учебни центрове за придобиване на правоспособност за управление на МПС, както и въз основа на обществен интерес от обучаване на кандидат водачите като безопасни, отговорни и екологично осъзнати участници в движението по пътищата?

- 3) При отрицателен отговор на втория въпрос:

Понятието „частни уроци, давани от преподавателски кадри“ по смисъла на член 132, параграф 1, буква й) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, предполага ли данъчнозадълженото лице да е едноличен търговец?

- 4) При отрицателен отговор на втория и третия въпрос:

Достатъчно ли е преподавателят да осъществява дейността си за своя сметка и на своя отговорност, за да се приеме, че дава „частни уроци“ по смисъла на член 132, параграф 1, буква й) от Директива 2006/112/ЕО на Съвета от 28 ноември 2006 година относно общата система на данъка върху добавената стойност, или наличието на критерия „частни уроци, давани от преподавателски кадри“, зависи и от други предпоставки?

⁽¹⁾ ОВ L 347, 2006 г., стр. 1; Специално издание на български език, 2007 г., глава 9, том 3, стр. 7.

**Преюдициално запитване, отправено от Административен съд — Велико Търново (България) на
27 юли 2017 година — „Уолтопия“ АД/Директор на Териториална дирекция на Националната
агенция за приходите — гр. Велико Търново**

(Дело C-451/17)

(2017/C 330/11)

Език на производството: български

Запитваща юрисдикция

Административен съд Велико Търново

Страни в главното производство

Жалбоподател: „Уолтопия“ АД

Ответник: Директор на Териториална дирекция на Националната агенция за приходите — гр. Велико Търново

Преюдициални въпроси

1. Следва ли нормата на чл.14, [параграф] 1 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 987/2009 ⁽¹⁾ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА от 16.9.2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност във връзка с чл.12, [параграф] 1 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 883/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 29.4.2004 г. за координация на системите за социална сигурност да се тълкува в смисъл, че визираното в тях наето лице не е подчинено на законодателството на държавата членка, респективно за него не е приложимо законодателството на държавата — членка, в която е установен неговият работодател предвид обстоятелството, че по силата на посоченото в чл.1, буква л от Основния Регламент национално законодателство, това лице не е имало качеството на осигурено лице в тази държава — членка непосредствено преди да започне работа като наето лице?
2. В случай, че отговорът на първият въпрос е отрицателен, при тълкуването на съдържанието и смисъла на понятието „прилагало“ от разпоредбата на чл.14, [параграф] 1 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 987/2009 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТА от 16.9.2009 г. за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност във връзка с понятието „подчинено“ от разпоредбата на чл.12, [параграф] 1 от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 883/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 29.4.2004 г. за координация на системите за социална сигурност допустимо ли е да се съобрази от националната юрисдикция гражданството на лицето на страна — членка при положение, че наетото лице така или иначе е било подчинено на националната правна уредба само поради факта на гражданството си?
3. В случай, че отговорът на предходния въпрос е също отрицателен, при прилагането на посочените в този въпрос понятия може ли националната юрисдикция да вземе предвид факта на обичайното и продължително пребиваване на наетото лице в смисъла, установен в чл.1, буква й от РЕГЛАМЕНТ (ЕО) № 883/2004 НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА от 29.4.2004 г. за координация на системите за социална сигурност?
4. В случай, че отговорът и на третият въпрос е отрицателен, какви елементи на тълкуване следва да бъдат съобразени от националната юрисдикция за определяне на съдържанието на понятието „подчинено на законодателството“ от разпоредбата на чл.12, [параграф] 1 от Основния Регламент и понятието „се е прилагало законодателството“ от разпоредбата на чл.14, [параграф] 1 от Регламента с оглед прилагането на точния смисъл на тези разпоредби?

⁽¹⁾ Регламент (ЕО) № 987/2009 на Европейския парламент и на Съвета от 16 септември 2009 година за установяване процедурата за прилагане на Регламент (ЕО) № 883/2004 за координация на системите за социална сигурност (Текст от значение за ЕИП и за Швейцария)
ОВ 2009, L 284, стр. 1

**Преюдициално запитване от Oberlandesgericht Düsseldorf (Германия), постъпило на 2 август
2017 г. — Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S/Stadt Solingen**

(Дело C-465/17)

(2017/C 330/12)

Език на производството: немски

Запитваща юрисдикция

Oberlandesgericht Düsseldorf

Страни в главното производство

Жалбоподател: Falck Rettungsdienste GmbH, Falck A/S

Ответник: Stadt Solingen

Други участници в производството: Arbeiter-Samariter-Bund Regionalverband Bergisch Land e.V., Malteser Hilfsdienst e.V., Deutsches Rotes Kreuz, Kreisverband Solingen e.V.

Преюдициални въпроси

- 1) Представяват ли обслужването и грижата за спешни пациенти в линейка за оказване на спешна медицинска помощ от медицински специалист/парамедик и обслужването и грижата за пациенти в линейка за транспортиране на пациенти от парамедик/санитар „услуги, свързани с гражданска отбрана, гражданска защита и предотвратяване на опасности“ по смисъла на член 10, буква з) от Директива 2014/24/ЕС ⁽¹⁾, обхванати от кодове 75252000-7 (услуги по аварийна безопасност) и 85143000-3 (превоз с линейка) по CVP (Общ терминологичен речник, свързан с обществените поръчки)?
- 2) Може ли член 10, буква з) от Директива 2014/24/ЕС да се разбира в смисъл, че „организации и сдружения с нестопанска цел“ са и организациите за оказване на помощ, признати съгласно националното право за организации за гражданска защита и гражданска отбрана?
- 3) Представяват ли „организациите или сдруженията с нестопанска цел“ по смисъла на член 10, буква з) от Директива 2014/24/ЕС организации или сдружения, които имат за цел изпълнението на задачи по предоставяне на обществени услуги, нямат търговски цели и евентуалната им печалба се реинвестира с оглед на постигането на целите на организацията?
- 4) Представява ли превозът на пациент с линейка за транспортиране на пациенти, придружен само от парамедик/санитар (т. нар. квалифициран медицински транспорт) „превоз на пациенти с линейка“ по смисъла на член 10, буква з) от Директива 2014/24/ЕС, който не се обхваща от отрасловото изключение и за който се прилага Директива 2014/24/ЕС?

⁽¹⁾ Директива 2014/24/ЕС на Европейския парламент и на Съвета от 26 февруари 2014 година за обществените поръчки и за отмяна на Директива 2004/18/ЕО (ОВ L 94, 2014 г., стр. 65).

ОБЩ СЪД

Жалба, подадена на 14 юли 2017 г. — „Pro NGO!“ /Комисия

(Дело T-454/17)

(2017/C 330/13)

Език на производството: немски

Страни

Жалбоподател: „Pro NGO!“ (Non-Governmental-Organisations/Nicht-Regierungs-Organisationen) e.V. (Кьолн, Германия)
(представител: Rechtsanwalt M. Scheid)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение ARES (2017) 2484833 на Комисията от 16 май 2017 г., и
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага три основания.

1. Първо основание: недостатъчно изясняване на релевантната за решението фактическа обстановка
 - Жалбоподателят изтъква, че ответникът не взел предвид обстоятелството, че външният одитор „Ernst & Young“ впоследствие е изменил първоначалната си констатация, нито взел предвид, че координаторът на проекта е декларирал, че сам е представил документите.
2. Второ основание: преценка на фактическата обстановка в противоречие с други доклади
 - Освен това ответникът направил неправилна преценка на действията на жалбоподателя, които са в съответствие с договора, като тази преценка била в противоречие с констатациите във Final Audit Report и в OLAF.
3. Трето основание: нарушение на правото на изслушване
 - На последно място, едва много години след започване на производството на жалбоподателя била предоставена възможност да се запознае с документи от решаващо значение, като част в част от тях е била заличена информация.
 - Освен това жалбоподателят нямал правното задължение да провежда процедури за възлагане на обществени поръчки или конкретно в рамките на проекта да спазва разпоредби относно процедурите за възлагане на обществени поръчки.
 - Жалбоподателят не носел и отговорност за действията на партньора на Европейския съюз по проекта.

Жалба, подадена на 25 юли 2017 г. — Raise Conseil/EUIPO — Raizers (RAISE)

(Дело T-463/17)

(2017/C 330/14)

Език на жалбата: френски

Страни

Жалбоподател: Raise Conseil (Париж, Франция) (представител: F. Fajgenbaum, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Raizers (Париж)

Данни за производството пред EUIPO

Притежател на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: словна марка на Европейския съюз „RAISE“ — марка на Европейския съюз № 11 508 967

Производство пред EUIPO: производство по обявяване на недействителност

Обжалвано решение: решение на пети апелативен състав на EUIPO от 24 май 2017 г. по преписка R 1606/2016-5

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение в частта, с която е обявена за недействителна марка на Европейския съюз „RAISE“ № 11 508 967 поради липса на отличителен характер по смисъла на член 7, параграф 1, буква б) от РМЕС, що се отнася до следните услуги от клас 36 „Финансови сделки; Финансова информация; Управление на капитали; Финансови услуги; Финансови анализи; Създаване и инвестиране на капитали; Финансови консултации; Финансово спонсориране; Заеми (финансиране); Финансова оценка (застраховки, банково дело, недвижимо имущество); Образуване на капитали и капиталовложения; Факторинг; Емитиране на ценни книжа; Борсови котировки; Борсово посредничество; Парични сделки; Обмяна на валута; Определяне размера на облагаемите доходи/данъчно облагане/и данъчни оценки; Услуги на влогонабирателни фондове; Директна банка; Издаване на пътнически чекове или кредитни карти; Сделки с недвижимо имущество; Оценяване на недвижимо имущество“,
- да осъди дружество Raizers, поискало обявяването на недействителност, да понесе собствените си съдебни разноски, както и съдебните разноски на дружество Raise Conseil, включително на разходите за процесуално представителство.

Изложено основание

- Нарушение на член 7, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 31 юли 2017 г. — Wilhelm Sihn jr./EUIPO — in-edit (Camele'on)

(Дело T-472/17)

(2017/C 330/15)

Език на жалбата: английски

Страни

Жалбоподател: Wilhelm Sihn jr. GmbH & Co. KG (Niefern-Öschelbronn, Германия) (представител: H. Twelmeier, lawyer)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: in-edit Sàrl (Mondorf-les-Bains, Люксембург)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: другата страна в производството пред апелативния състав

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз със словния елемент „Camele'on“ — Заявка за регистрация № 13 317 714

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на четвърти апелативен състав на EUIPO от 25 май 2017 г. по преписка R 570/2016-4

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени обжалваното решение;

- да осъди EUIPO да понесе направените от нея съдебни разноски и да заплати разноските на Wilhelm Sihm jr. GmbH & Co. KG;
- да осъди in-edit S.à.r.l. да понесе направените от него съдебни разноски, в случай, че встъпи в настоящото производство.

Изложено основание

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009.

Жалба, подадена на 28 юли 2017 г. — Comercial Vascongada Recalde/Комисия и ЕСП

(Дело T-482/17)

(2017/C 330/16)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Comercial Vascongada Recalde, SA (Мадрид, Испания) (представител: A. Rivas Rodríguez, abogado)

Ответник: Комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Единния съвет за реструктуриране от 7 юни 2017 (SRB/EES/2017/08) за приемане на процедура за реструктуриране на институцията Banco Popular Español SA., и на Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 година за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular Español S.A.,
- да осъди ответника да поправи вредите, породени от обезценяването на акциите на Banco Popular Español, S.A., които притежава Comercial Vascongada Recalde, SA., като за обезщетението се вземе предвид разликата в стойността на акциите към 6 юни 2017 г., тоест, 133 385,04 EUR, ведно с евентуалните лихви.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага две основания.

1. Първото основание е изведено от нарушението на член 18, параграф 1, буква а) и параграф 4, буква в) от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юни 2014 година за установяването на еднообразни правила и еднообразна процедура за реструктурирането на кредитни институции и някои инвестиционни посредници в рамките на Единния механизъм за реструктуриране и Единния фонд за реструктуриране и за изменение на Регламент (ЕС) № 1093/2010 ⁽¹⁾, доколкото Banco Popular не е била „проблемна банка“, каквато тези разпоредби описват.
2. Второто основание е изведено от нарушението на член 10, параграфи 10 и 11, и член 21, параграф 2, буква б) от Регламент № 806/2014, доколкото са съществували алтернативни мерки на реструктурирането на Banco Popular.

⁽¹⁾ ОВ L 225, 2014 г., стр. 1.

Жалба, подадена на 28 юли 2017 г. — García Suárez и др./Комисия и ЕСП

(Дело T-483/17)

(2017/C 330/17)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: María de la Soledad García Suárez (Мадрид, Испания) María del Carmen Chueca García (Мадрид), Sol María Chueca García (Мадрид), Alejandro María Chueca García (Мадрид), José María Chueca García (Мадрид) и Ignacio María Chueca García (Мадрид) (представител: A. Rivas Rodríguez, abogado)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Единния съвет за реструктуриране от 7 юни 2017 г. (SRB/EES/2017/08) във връзка с приемането на процедура за реструктуриране относно институцията Banco Popular Español S.A., и на Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 г., с което се одобрява режима на реструктуриране на Banco Popular Español SA,
- да осъди ответника да поправи вредите, произтичащи от обезценяването на акциите на Banco Popular Español, S.A., притежавани от жалбоподателите, като при обезщетяването да вземе предвид разликата със стойността на акциите към 6 юни 2017 г., тоест, 9 212,34 EUR, увеличена с евентуалните лихви.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са същите като тези по дело T-482/17, Comercial Vascongada Rrecalde/Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 3 август 2017 г. — Fidesban и др./ЕСП

(Дело T-484/17)

(2017/C 330/18)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Fidesban, SA (Мадрид, Испания) (представител: R. Pelayo Jiménez, abogado)

Ответник: Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решението на Единния съвет за реструктуриране от 7 юни 2017 г. (SRB/EES/2017/08);
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са подобни на изтъкнатите по дело T-478/17, Mutualidad General de la Abogacía и др./Единен съвет за реструктуриране.

Жалба, подадена на 1 август 2017 г. — Opere Pie d'Onigo/Комисия

(Дело T-491/17)

(2017/C 330/19)

Език на производството: италиански

Страни

Жалбоподател: Istituzione Pubblica di Assistenza e Beneficienza „Opere Pie d'Onigo“ (Педероба, Италия) (представител: G. Maso, адвокат)

Ответник: Европейска комисия

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени, изцяло или частично, решението на Комисията от 27 март 2017 година (SA.38825) Държавна помощ — Италия, предполагаема държавна помощ за частните доставчици на социално-здравни услуги.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага четири основания.

1. Първото основание е изведено от нарушение на член 107 ДФЕС и от грешка, допусната от Комисията, като е счела за обосновано селективното изключване на публичноправните предприятия, доставчици на социално-здравни услуги, от осигуряването за майчинство INPS (Istituto nazionale di previdenza sociale) [Национален осигурителен институт] и от възстановяването на разходите за отсъствия на заети лица, полагащи грижи за роднини — инвалиди с трайно намалена работоспособност.
2. Второто основание е изведено от държавния произход на помощта, тъй като според жалбоподателя средствата за покриване на разходите на частните предприятия, свързани с осигуряването за майчинство и отсъствията на заети лица, полагащи грижи за роднини — инвалиди с трайно намалена работоспособност, се изплащат от INPS и следователно от италианската държава с държавни ресурси.
3. Третото основание е изведено от факта, че според жалбоподателя тези мерки благоприятстват частните предприятия, като им предоставят предимство спрямо публичноправните предприятия, доставчици на посочените услуги, които трябва да понесат всички разходи, свързани с отсъствията поради майчинство и полагане на грижи за роднини — инвалиди с трайно намалена работоспособност, което води до значителни финансови последици.
4. Четвъртото основание е изведено от факта, че според жалбоподателя спорните мерки засягат търговията между държави членки, тъй като предоставят предимство на мултинационални групи и на италиански предприятия с чуждестранно участие, които инвестират в Италия със стопанска цел, а ошетенят малките публичноправни предприятия, които осъществяват дейност с нестопанска цел, като по този начин променят структурата на разходите за труд.

Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015/Комисия и ЕСП

(Дело T-497/17)

(2017/C 330/20)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподатели: Manuel Alfonso Sánchez del Valle (Мадрид, Испания) и Calatrava Real State 2015, SL (Мадрид) (представители: B. Gutiérrez de la Roza Pérez, P. Rubio Escobar, R. Ruiz de la Torre Esporrín и B. Fernández García, abogados)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- Да отмени решение (SRB/EES/2017/08) на Единния съвет за реструктуриране от изпълнителната му сесия от 7 юни 2017 г., с което е одобрена процедурата за реструктуриране по отношение на институцията Banco Popular Español, S.A.;
- да отмени Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 г. за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular Español, S.A.;
- да се осъди ответника да заплати съдебните разходи, както и встъпилите страни, поддържащи изцяло или отчасти неговите искания.

Основания и основни доводи

В подкрепа на жалбата си жалбоподателят излага единадесет основания.

1. Първото основание е изведено от липсата или недостатъчността на мотиви на обжалваното решение, в нарушение на член 41, параграф 2 и член 47 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
2. Второто основание е изведено от нарушението на член 20, параграф 1 от Регламент (ЕС) № 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г., доколкото не е било направено справедливо, консервативно и реалистично оценяване от независим експерт на актива и пасива на Banco Popular преди приемането на решението за реструктуриране.
3. Нарушение на член 18, параграф 1, буква а) във връзка с член 18, параграф 4, буква в) от Регламент (ЕС) 806/2014 на Европейския парламент и на Съвета от 15 юли 2014 г., доколкото с обжалваните решения се приема реструктурирането на Banco Popular, въпреки че на 6 юни 2017 г. тази банкова институция не е била неплатежоспособна, а нейните проблеми с ликвидността били временни.
4. Нарушение на член 18, параграф 1, буква б) от Регламент (ЕС) 806/2014, доколкото с обжалваните решения се приема реструктурирането на Banco Popular, въпреки че са съществували разумни перспективи, че други алтернативни мерки от частния сектор могат да предотвратят в разумен срок неизпълнението на задължения от нейна страна.
5. Неизпълнение на член 14, параграф 2 от Регламент (ЕС) 806/2014, доколкото не е бил направен опит да се сведат до минимум разходите за реструктурирането и да се избегне излишната загуба на стойност, извън необходимото за постигане на целите на реструктурирането.
6. Нарушение на член 22 от Регламент (ЕС) 806/2014, поради липсата на претегляне на последиците от обжалваните решения и неприемане на предвидените в параграф 2 от него инструменти за реструктуриране, които са алтернативни на прекратяването на дейността, при отчитане на обстоятелствата по параграф 3.
7. Нарушение на член 15, параграф 1, буква ж) от Регламент (ЕС) 806/2014, доколкото акционерите е трябвало да получат повече от това, което биха получили при обявяване на несъстоятелност.
8. Нарушение на член 29 от Регламент (ЕС) 806/2014.
9. Нарушение на правото на собственост и следователно на член 17 от Хартата на основните права на Европейския съюз.
10. Нарушение на правото на ефективна съдебна защита, поради невъзможността на акционерите да се защитят.
11. Нарушение на правото на акционерите и на другите засегнати от дейността по обезценяване и преобразуване притежатели на акции да бъдат изслушани преди приемане на засягащата ги индивидуална мярка за обезценяване на тяхното имущество.

Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Álvarez de Linera Granda/Комисия и ЕСП

(Дело T-498/17)

(2017/C 330/21)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Pablo Álvarez de Linera Granda (Мадрид, Испания) (представители: E. Pastor Palomar, F. Arroyo Romero и N. Subuh Falero, abogados)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания на жалбоподателя

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени решение № SRB/EES/2017/08 на Единния съвет за реструктуриране от 7 юни 2017 г., адресирано до FROB (Фонд за организирано реструктуриране на банките), с което се одобрява план за реструктуриране на Banco Popular Español,
- да отмени Решение 2017/1246 на Европейската комисия от 7 юни 2017 г. за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular Español, и
- в съответствие с член 340 ДФЕС да обяви извъндоговорната отговорност на ЕСП и на Европейската комисия и да разпреди поправяне на причинената вреда на жалбоподателя.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са подобни на изтъкнатите по дела T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía и Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán y Bueno и SFL*/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, *García Suárez и др.*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, *Fidesban и др.*/Единен съвет за реструктуриране и T-497/17, *Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

По-специално жалбоподателят изтъква, че в конкретния случай е допусната злоупотреба с власт.

Жалба, подадена на 4 август 2017 г. — Esfera Capital Agencia de Valores/Комисия и ЕСП

(Дело T-499/17)

(2017/C 330/22)

Език на производството: испански

Страни

Жалбоподател: Esfera Capital Agencia de Valores, SA (Мадрид, Испания) (представители: E. Pastor Palomar, F. Arroyo Romero и N. Subuh Falero, адвокати)

Ответници: Европейска комисия и Единен съвет за реструктуриране

Искания

Жалбоподателят иска от Общия съд:

- да отмени Решение SRB/EES/2017/08 на Единния съвет за реструктуриране от 7 юни 2017 г., което е предназначено за FROB [Fondo de Reestructuración Ordenada Bancaria — Фонд за организирано реструктуриране на банките] и с което се одобрява план за реструктуриране на Banco Popular Español;
- да отмени Решение (ЕС) 2017/1246 на Комисията от 7 юни 2017 година за одобряване на схемата за реструктуриране на Banco Popular Español S.A.; и
- на основание член 340 от ДФЕС да установи извъндоговорната отговорност на ЕСП и Европейската комисия, като разпреди нанесената на жалбоподателя вреда да бъде поправена.

Основания и основни доводи

Основанията и основните доводи са сходни с изложените по дела T-478/17, *Mutualidad de la Abogacía и Hermandad Nacional de Arquitectos Superiores y Químicos*/Единен съвет за реструктуриране, T-481/17, *Fundación Tatiana Pérez de Guzmán el Bueno и SFL*/Единен съвет за реструктуриране, T-482/17, *Comercial Vascongada Recalde*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-483/17, *García Suárez и др.*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране, T-484/17, *Fidesban и др.*/Единен съвет за реструктуриране и T-497/17, *Sánchez del Valle и Calatrava Real State 2015*/Комисия и Единен съвет за реструктуриране.

Жалбоподателят по-специално твърди, че в разглеждания случай Комисията е злоупотребила с власт.

Жалба, подадена на 11 август 2017 г. — Next design+produktion/EUIPO — Nanu-Nana Joachim Ноерр (пишна)

(Дело T-533/17)

(2017/C 330/23)

Език на жалбата: немски

Страни

Жалбоподател: Next design+produktion GmbH (Франкфурт на Майн, Германия) (представител: M. Hirsch, адвокат)

Ответник: Служба на Европейския съюз за интелектуална собственост (EUIPO)

Друга страна в производството пред апелативния състав: Nanu-Nana Joachim Ноерр GmbH & Co. KG (Бремен, Германия)

Данни за производството пред EUIPO

Заявител на спорната марка: жалбоподателят

Спорна марка: фигуративна марка на Европейския съюз (Изображение „пишна“) — заявка за регистрация № 10 772 606

Производство пред EUIPO: производство по възражение

Обжалвано решение: решение на първи апелативен състав на EUIPO от 24 май 2017 г. по преписка R 1448/2016-1

Искания

Жалбоподателят моли Общия съд:

- да отмени решението на първи апелативен състав на EUIPO от 24 май 2017 г.,
- да осъди ответника да заплати съдебните разноски.

Изложени основания

- Нарушение на член 8, параграф 1, буква б) от Регламент № 207/2009,
 - Нарушение на член 1, параграф 1 от Регламент № 207/2009 и на принципа на самостоятелност,
 - Нарушение на принципите на правната сигурност, добросъвестната търговска практика и добрата администрация.
-

ISSN 1977-0855 (електронно издание)
ISSN 1830-365X (печатно издание)

Служба за публикации на Европейския съюз
2985 Люксембург
ЛЮКСЕМБУРГ

BG